

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์เกษตรกรกลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๒๗๗ ตัวอย่างในหมู่บ้านป่าไม้ จำนวน ๒๐ หมู่บ้าน สามารถสรุปผลการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น ๒ ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ ๑ แสดงถึงคุณลักษณะทั่ว ๆ ไปของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับคุณลักษณะ ทางด้านประชากร (demographic data) สภาพทางสังคมการ เปิดรับข่าวสาร ลักษณะความทันสมัย ซึ่งเสนอ ในรูปของจำนวนและร้อยละ

ตอนที่ ๒ การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมุติฐาน

๑. ผลแสดงร้อยละของข้อมูลเป็นดังนี้คือ

ข้อมูลด้านประชากร (demographic data)^๑

๑. อายุ ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง ๓๐-๓๙ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๖ รองลงมาได้แก่ ผู้ที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง ๔๐-๔๙ ปี (ร้อยละ ๒๔.๕), ๕๐-๕๙ ปี (ร้อยละ ๑๖.๔), ๒๐-๒๙ ปี (ร้อยละ ๑๕.๔)

๒. การศึกษา ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาในระดับ ป.๓-๔ ถึงร้อยละ ๗๑.๑ รองลงมาได้แก่ ผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือ ร้อยละ ๑๒.๖

๓. อาชีพหลัก ส่วนใหญ่ทำไร่เป็นอาชีพหลัก คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๖ รองลงมาคือ รับจ้างในไร่ และรับจ้างปลูกป่า ร้อยละ ๓.๒ และร้อยละ ๒.๒ ตามลำดับ

^๑ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก. (ตารางที่ ๒๖-ตารางที่ ๓๐)

๔. สถานภาพสมรส ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่แต่งงานแล้ว เกือบทั้งหมด คือร้อยละ ๙๔.๙ รองลงมาคือ หม้าย และโสด ตามลำดับ

๕. รายได้ ร้อยละ ๒๕.๒ เป็นผู้ที่มีรายได้ต่องวดมากกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท รองลงมาได้แก่ ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง ๓,๐๐๑-๖,๐๐๐ บาท (ร้อยละ ๒๐.๒), ๖,๐๐๑-๙,๐๐๐ บาท และ ๑๒,๐๐๑-๑๕,๐๐๐ (ร้อยละ ๑๒.๖) ๙,๐๐๑-๑๒,๐๐๐ บาท (ร้อยละ ๑๑.๒) และต่ำกว่า ๓,๐๐๐ บาท (ร้อยละ ๑๐.๕)

สภาพทางสังคม^๑

๑. จำนวนบุตร ส่วนใหญ่มีบุตรเพียง ๒ คน คือร้อยละ ๑๖.๖ รองลงมามีบุตรจำนวน ๕ คน และเพียงร้อยละ ๗ ที่มีบุตรจำนวน ๑๐, ๑๑ และ ๑๒ คนตามลำดับ

๒. สุขภาพอนามัย ร้อยละ ๖๓.๒ จะไปโรงพยาบาล/อนามัย เมื่อเกิดเจ็บป่วย รองลงมาร้อยละ ๒๗.๔ จะรักษาอาการเจ็บป่วย และพร้อมที่จะนำส่งโรงพยาบาล/อนามัย

๓. ความรู้หลักอนามัยแม่และเด็ก

-กัลวย ส่วนใหญ่ร้อยละ ๓๐.๓ ที่ให้บุตรกินกล้วยเป็นอาหารเสริม เมื่ออายุระหว่าง ๑-๒ เดือน ซึ่งเป็นการให้กินก่อนเวลาที่สมควร รองลงมาคือ อายุ ๓ เดือน (ร้อยละ ๑๗.๗) ต่ำกว่า ๑ เดือน (ร้อยละ ๑๗.๓) หลัง ๓ เดือน ซึ่งเป็นวัยที่ควรให้ร้อยละ ๑๕.๒

-ข้าว ส่วนใหญ่ร้อยละ ๖๕.๗ ที่ให้บุตรกินข้าวก่อนวัยอันควร รองลงมาคือ ร้อยละ ๒๓.๘๗ ให้ข้าวตามวัยที่เหมาะสม

-ไข่ ส่วนใหญ่ร้อยละ ๔๗.๓ ที่ให้บุตรกินไข่หลัง ๔ เดือน ซึ่งเป็นวัยที่ควรให้รองลงมาร้อยละ ๑๕.๙ ให้กินไข่ก่อนถึงเวลาอันควร

ไม่ให้กินไข่ ร้อยละ ๑๑.๙

^๑ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก. (ตารางที่ ๓๑-ตารางที่ ๓๘)

๔. การคุมกำเนิด ส่วนใหญ่ไม่เคยคุมกำเนิด ถึงร้อยละ ๕๒.๓ มีร้อยละ ๔๗.๓ ที่เคยคุมกำเนิด และปัจจุบันก็/ังไม่คุมกำเนิดเป็นส่วนใหญ่ คือร้อยละ ๕๒.๐ มีร้อยละ ๔๖.๖ ที่ปัจจุบันคุมกำเนิด ทั้งนี้ส่วนใหญ่ร้อยละ ๒๐.๔ ของผู้คุมกำเนิด ใช้วิธีกินยา รองลงมา ได้แก่ ทำหมัน ฉีดยา ใส่ห่วง และกินยาด้วยฉีดด้วย ตามลำดับ

๕. ความคิดเห็นที่มีต่อเจ้าหน้าที่ทางราชการ ส่วนใหญ่ร้อยละ ๔๕.๕ ที่เชื่อคำแนะนำ เพียงครั้งเดียว เมื่อเจ้าหน้าที่แนะนำ รองลงมาได้แก่ เชื่อเกือบหมด (ร้อยละ ๓๐.๐) เชื่อหมด (ร้อยละ ๒๐.๒) เชื่อเล็กน้อย (ร้อยละ ๔.๖) และไม่เชื่อเลยร้อยละ ๗ ตามลำดับ

๖. ความสัมพันธ์ทางสังคม พบว่า ส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๖๖.๔) จะปรึกษากับเจ้าหน้าที่ทางราชการและ เปิดรับสื่อมวลชน เมื่อต้องการมีความรู้เกี่ยวกับการทำมาหากิน การเกษตร รองลงมาไม่รู้ปรึกษาใคร (ร้อยละ ๑๔.๔) เพื่อนบ้าน ร้อยละ ๔.๐ และคนในบ้านญาติ (ร้อยละ ๔.๖) ตามลำดับ

การเปิดรับข่าวสาร^๑

๑. ความถี่ในการเปิดรับสื่อและเนื้อหาข่าวสารที่เปิดรับ

ก. วิทยู ร้อยละ ๖๕.๐ ฟังวิทยุอาทิตย์ละ ๖-๗ ครั้ง รองลงมาร้อยละ ๑๕.๕ ไม่ฟังวิทยุ ร้อยละ ๖๕.๗ เป็นผู้ฟังข่าวรายการทั่ว ๆ ไป รองลงมาร้อยละ ๑๑.๖ เป็นผู้ฟังข่าวการเกษตร

ข. หนังสือพิมพ์ ผู้ที่ไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์ มีร้อยละ ๔๔.๔ ส่วนผู้ที่อ่านนาน ๆ ครั้ง มีร้อยละ ๓๐.๓ ส่วนใหญ่ร้อยละ ๓๓.๒ ของผู้อ่านหนังสือพิมพ์จะอ่านข่าวประจำทั่ว ๆ ไป รองลงมาได้แก่ ข่าวการเมือง ข่าวการเกษตร และข่าวพัฒนา ตามลำดับ

๒. การสื่อสารระหว่างบุคคล ร้อยละ ๗๔.๗ เป็นผู้ที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่บ้านเมือง และมีร้อยละ ๒๐.๔ ที่ไม่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่บ้านเมือง

^๑ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก. (ตารางที่ ๓๔-ตารางที่ ๔๖)

๓. การติดต่อกับสังคมภายนอก

- ก. มีร้อยละ ๕๑.๖ ที่เดินทางออกนอกหมู่บ้าน ๕ ครั้งขึ้นไป, ไม่เคยเดินทางออกนอกหมู่บ้าน มีร้อยละ ๒๐.๖
- ข. ร้อยละ ๕๓.๔ ไม่เคยพูดคุยกับบุคคลภายนอกหมู่บ้านของตน, มีร้อยละ ๒๖.๔ ที่เคยพูดคุยหาคัดต่อ ๕ ครั้งขึ้นไป
- ค. ความบ่อยครั้งในการพูดคุยกับเพื่อนบ้าน มีร้อยละ ๗๐.๔ ที่พูดคุยกับเพื่อนบ้าน ๕ ครั้งขึ้นไปในช่วง ๓ เดือนที่ผ่านมา ไม่เคยพูดคุย มีร้อยละ ๑๕.๒

ลักษณะความทันสมัย^๑

ปัจจัยประการแรกของความทันสมัยก็คือ Alienation คือการที่บุคคลมีความรู้สึกแยกตัวเองออกจากสังคม ได้แก่ ความรู้สึกไร้อำนาจ ความรู้สึกไร้บรรทัดฐาน ความรู้สึกโดดเดี่ยว และความรู้สึกไร้ความหมาย

ก. ความรู้สึกไร้อำนาจ (Powerlessness) เป็นการวัดความรู้สึกต่อตนเองว่าชีวิตขึ้นอยู่กับโชคชะตา ไม่สามารถแก้ไขอะไรได้ มีร้อยละ ๗๑.๕, ๖๕.๓, ๕๑.๖ และ ๗๐.๔ ตามลำดับที่เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่

ข. ความรู้สึกไร้บรรทัดฐาน (Normlessness) เป็นการวัดความรู้สึกที่มีต่อสังคมว่า สังคมไม่มีอำนาจที่จะควบคุมสมาชิกในสังคมได้ มีผู้เห็นด้วยร้อยละ ๕๒.๗ และ ๔๑.๒ ตามลำดับ

ค. ความรู้สึกโดดเดี่ยว (Isolation) เป็นการวัดความรู้สึกของบุคคลที่อยากแยกตัวเองออกจากสังคม มีผู้เห็นด้วยร้อยละ ๕๕.๔, ๓๘.๓ และ ๔๒.๖ ตามลำดับ

ง. ความรู้สึกไร้ความหมาย (Meaninglessness) เป็นการวัดความรู้สึกเบื่อหน่ายต่อชีวิตของตนเอง มีผู้เห็นด้วยส่วนใหญ่ร้อยละ ๔๑.๖ และ ๕๗.๔ ตามลำดับ

แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบจำนวนมากมีความรู้สึกปลิกตัวออกจากสังคม (Alienation) สูง คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๐

^๑ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก. (ตารางที่ ๔๗-ตารางที่ ๕๒)

ปัจจัยประการที่สองของความทันสมัย ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) คือการที่บุคคลมีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในการทำงาน

๑. มีร้อยละ ๔๔.๑ เป็นผู้ที่เห็นด้วยว่า เมื่อตั้งใจทำอะไรแล้ว ก็จะต้องพยายามทำให้ได้ แม้ว่าสิ่งที่ตั้งใจจะทำนั้นเป็นสิ่งที่ยากมาก
๒. ร้อยละ ๕๒.๐ ที่เห็นด้วยว่าในการทำงานที่ต้องร่วมกับคนอื่น ๆ คนที่ไว้วางใจได้มีแค่ญาติพี่น้องเท่านั้น
๓. ร้อยละ ๗๖.๒ เป็นผู้ที่เห็นด้วยว่า คนที่ประสบความสำเร็จในการทำงาน เพราะเป็นคนโชคดี มีร้อยละ ๑๔.๑ ที่ไม่เห็นด้วย
๔. ร้อยละ ๗๔.๗ ที่เห็นด้วยในการเสี่ยงทำงาน ร้อยละ ๑๓.๗ เป็นผู้ที่ไม่เห็นด้วย
๕. เป็นการวัดความพยายามที่จะทำอะไรให้ดีกว่าที่ตั้งใจไว้ มีผู้เห็นด้วย ร้อยละ ๕๐.๖
๖. เป็นการวัดการรู้จักแก้ไขข้อบกพร่อง เมื่อเกิดความล้มเหลวในงานอย่างใดอย่างหนึ่ง มีร้อยละ ๘๗.๔ เป็นผู้เห็นด้วย
๗. การวัดในเรื่องความเป็นผู้นำ มีร้อยละ ๕๗.๔ ไม่ชอบเป็นหัวหน้าเมื่อต้องทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ๆ หรือคนในหมู่บ้าน ร้อยละ ๒๔.๖ เป็นผู้เห็นด้วย
๘. การวัดความรู้สึก เมื่อเกิดล้มเหลวอาชีพที่ทำอยู่ มีร้อยละ ๗๑.๑ ที่ไม่เห็นด้วยว่าเมื่อล้มเหลวในอาชีพที่ทำอยู่แล้วเกิดความท้อถอยหมดความพยายามที่จะทำงานนั้นต่อไป มีร้อยละ ๑๖.๒ เป็นผู้เห็นด้วย
๙. การวัดความรู้สึกเลือกคบคน ร้อยละ ๕๐.๕ ที่เห็นด้วยที่จะคบหากับคนที่ตั้งความหวังไว้สูง มีร้อยละ ๓๒.๕ ที่กลับไม่เห็นด้วย
๑๐. การวัดการรู้จักพึ่งตัวเอง มีผู้เห็นด้วยว่าทุกคนในหมู่บ้านจะมีความเป็นอยู่ดีขึ้นหากรู้จักช่วยเหลือตนเอง แทนที่จะรอพึ่งความช่วยเหลือจากผู้อื่น มีร้อยละ ๕๑.๓
๑๑. การวัดความตั้งใจในการทำงาน ร้อยละ ๘๑.๒ เป็นผู้เห็นด้วย
๑๒. วัดความรู้สึกอยากเป็นคนเด่นในการทำงาน ร้อยละ ๖๗.๑ ที่เห็นด้วยว่า อยากเป็นคนที่มีผู้อื่นยกย่องสรรเสริญว่าทำงานดี คน ร้อยละ ๑๔.๕ เป็นผู้ไม่เห็นด้วย

๑๓. การวัดความรู้สึกว่างานเป็นสิ่งสำคัญที่สุด มีผู้เห็นด้วยร้อยละ ๔๕.๓

๑๔. ร้อยละ ๔๑.๓ ที่เห็นด้วยกับการตั้งความหวังไว้สูง ๆ เพื่อจะได้ใช้ความพยายามและความสามารถทำงานนั้นอย่างเต็มที่เมื่อลงมือทำงาน

๑๕. การวัดความรู้สึกเกี่ยวกับความล้มเหลวของการทำงาน มีร้อยละ ๖๔.๓

ที่เห็นด้วยว่า สิ่งที่น่ากลัวมากคือ "ความล้มเหลวของการทำงาน" มีร้อยละ ๒๖.๐ ที่ไม่เห็นด้วย

๑๖. การวัดความทะเยอทะยาน มีร้อยละ ๔๔.๐ ที่ไม่เห็นด้วยว่า เกษตรกร

อย่างพวกเราไม่มีทางจะร่ำรวยขึ้นมาได้ ส่วนผู้ที่เห็นด้วย มีร้อยละ ๓๑.๔

๑๗. การวัดความรู้สึกเชื่อถือโชคชะตา มีร้อยละ ๕๔.๕ ที่เห็นด้วยว่า การ

ที่คนเราจะ เป็น เช่นไรนั้น เป็นเพราะพรหมลิขิต เป็นผู้กำหนดชะตาชีวิต เพราะฉะนั้นจึงไม่จำเป็นต้องดิ้นรนเพื่อเอาชนะธรรมชาติ ส่วนร้อยละ ๓๐.๗ ไม่เห็นด้วย

โดยสรุป พบว่า มีผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำเป็นจำนวนกว่าครึ่ง คิดเป็นร้อยละ

๕๕.๘

ปัจจัยประการที่สามของความทันสมัย ได้แก่ Empathy ก็คือ ความสามารถในการคาดคะเน บทบาทของผู้อื่นได้ ซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจในความรู้สึกของบุคคลอื่นด้วย

๑. การวัดการเข้าใจบทบาทของพัฒนากร มีร้อยละ ๗๕.๓ ที่สามารถบอกถึงงาน

ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของพัฒนากรได้บ้าง ร้อยละ ๔.๗ ที่ไม่สามารถบอกถึงงานที่เกี่ยวข้องกับพัฒนากร

๒. การวัดการคาดคะเนบทบาทของครูใหญ่ มีร้อยละ ๓๓.๖ บอกถึงงานที่ไม่

เกี่ยวข้องกับครูใหญ่ ร้อยละ ๒๔.๔ บอกถึงงานที่เกี่ยวข้องกับครูใหญ่ได้บ้าง ร้อยละ ๒๐.๖ บอกถึงงานที่เกี่ยวข้องกับครูใหญ่ได้มาก

๓. การวัดการคาดคะเนบทบาทของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ มีผู้ที่สามารถบอกถึงงานที่

เกี่ยวข้องกับการทำงานของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ได้บ้างร้อยละ ๓๓.๔ มีร้อยละ ๓๐.๐ ที่บอกถึงงาน

ที่ไม่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้ ส่วนร้อยละ ๒๔.๕ เป็นผู้ที่ไม่บอกถึงงานที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ได้มาก

๔. การวัดการคาดคะเนบทบาทของกำนัน มีร้อยละ ๔๑.๒ ที่สามารถบอกถึงงานที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของกำนันได้บ้าง ร้อยละ ๒๔.๔ บอกถึงงานที่เกี่ยวข้องกับกำนันได้มาก ส่วนร้อยละ ๒๒.๐ บอกถึงงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับกำนัน

๕. การวัดการคาดคะเนบทบาทของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร มีผู้ที่สามารถบอกถึงงานที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรได้บ้าง ร้อยละ ๘๑.๖ มีร้อยละ ๑๐.๑ ที่ไม่รู้จักหรือไม่ออก

โดยสรุป มีจำนวนผู้ที่สามารถคาดคะเนบทบาทของผู้อื่นได้สูง ร้อยละ ๘๖.๖

ตอนที่ ๒ การทดสอบตามสมมติฐาน แบ่งออกเป็นดังนี้

ผลแสดงความสัมพันธ์ของอายุ การศึกษากับพฤติกรรมการเปิดรับสาร โดยพิจารณาในเรื่องของการเปิดรับสื่อมวลชน การสื่อสารระหว่างบุคคล การติดต่อกับสังคมภายนอก โดยถือเอาความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕ ดังแสดงไว้ในตารางที่ ๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑ แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างอายุ การศึกษา กับพฤติกรรมการ
เปิดรับสาร

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์ แบบ เพียร์สัน
ตัวแปรที่ ๑	ตัวแปรที่ ๒	
อายุ	การ เปิดรับวิทยุ	-๐.๐๙๐๙
	การ เปิดรับหนังสือพิมพ์	-๐.๐๓๔๖
	การติดต่อกับ เจ้าหน้าที่บ้านเมือง	-๐.๐๓๖๑
	การ เดินทางออกนอกหมู่บ้าน	-๐.๐๗๙๒
	การพบปะพูดคุยกับคนต่างถิ่น	-๐.๑๓๗๑ *
	การพบปะพูดคุยกับเพื่อนบ้าน	-๐.๑๗๘๕ *
การศึกษา	การ เปิดรับวิทยุ	๐.๑๘๑๑ *
	การ เปิดรับหนังสือพิมพ์	๐.๓๖๑๘ *
	การติดต่อกับ เจ้าหน้าที่บ้านเมือง	๐.๐๙๐๓
	การ เดินทางออกนอกหมู่บ้าน	๐.๒๙๑๑ *
	การพบปะพูดคุยกับคนต่างถิ่น	๐.๒๓๑๖ *
	การพบปะพูดคุยกับเพื่อนบ้าน	๐.๑๙๕๓ *

*ที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕

ผลการวิจัยตามตารางที่ ๑ พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อมวลชน ซึ่งหมายถึงการ เปิดรับวิทยุและหนังสือพิมพ์ การติดต่อกับเจ้าหน้าที่บ้านเมือง และการเดินทางออกนอกหมู่บ้าน แต่มีความสัมพันธ์กับการพบปะพูดคุยกับเพื่อนบ้าน และการพบปะพูดคุยกับคนต่างถิ่นในทิศทางตรงข้ามได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -๐.๑๗๘๕ และ -๐.๑๓๗๑ ตามลำดับแสดงว่า คนที่มีอายุสูง จะมีการติดต่อบพบปะพูดคุยกับคนต่างถิ่น และเพื่อนบ้านต่ำ ส่วนการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อมวลชน และการติดต่อกับสังคมภายนอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ คนที่มีการศึกษาสูง จะเปิดรับสื่อมวลชนและติดต่อกับสังคมภายนอกสูงด้วย

สมมติฐานที่ ๒ แสดงความสัมพันธ์ของอายุ การศึกษา กับความทันสมัย ได้แบ่งความทันสมัยออกเป็นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การปลีกตัวออกจากสังคม และการเข้าใจบทบาทของผู้อื่นโดยถือเอาความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕ ดังแสดงไว้ในตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างอายุ การศึกษา กับความทันสมัย

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
ตัวแปรที่ ๑	ตัวแปรที่ ๒	
อายุ	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	-๐.๑๖๘๔ *
	การปลีกตัวออกจากสังคม	-๐.๒๗๒๓ *
	การเข้าใจบทบาทผู้อื่น	-๐.๑๐๔๓ *
	ความทันสมัย	-๐.๒๕๓๓ *
การศึกษา	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	๐.๓๕๘๖ *
	การปลีกตัวออกจากสังคม	๐.๓๕๕๑ *
	การเข้าใจบทบาทผู้อื่น	๐.๓๒๙๒ *
	ความทันสมัย	๐.๔๓๙๙ *

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลการวิจัยตามตารางที่ ๒ พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างอายุ กับความทันสมัยในทิศทางตรงข้าม กล่าวคือ คนที่มีอายุสูงจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มีการปลีกตัวออกจากสังคมสูง และการเข้าใจบทบาทผู้อื่นต่ำ ส่วนการศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าคนที่มีการศึกษาสูง จะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีการปลีกตัวออกจากสังคมต่ำ และเข้าใจบทบาทผู้อื่นด้วย

สมมติฐานที่ ๓ ความสัมพันธ์ของอายุ การศึกษากับการปฏิบัติตนทางสุขภาพ
อนามัยและทัศนคติต่อบุคลากรสังคม

ก. ความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ การศึกษา กับระดับการสาธารณสุขและ
สุขภาพอนามัย

ตารางที่ ๓ แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่าง อายุ การศึกษา กับระดับการ
สาธารณสุขและสุขภาพอนามัย

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน
ตัวแปรที่ ๑	ตัวแปรที่ ๒	
อายุ	ระดับการสาธารณสุขและ สุขภาพอนามัย	๐.๐๖๘๕
การศึกษา		๐.๐๒๔๗

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลการวิจัยตามตารางที่ ๓ พบว่า อายุ และการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับ
ระดับการสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย แสดงว่า เกษตรกรที่มีอายุ และการศึกษาต่างกัน
ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องของความรู้หลักการสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ การศึกษา กับระดับความรู้เกี่ยวกับหลักการ
อนามัยแม่และเด็ก

ตารางที่ ๔ แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างอายุ การศึกษา กับระดับความรู้
เกี่ยวกับหลักการอนามัยแม่และเด็ก

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์ แบบ เพียร์สัน
ตัวแปรที่ ๑	ตัวแปรที่ ๒	
อายุ	ระดับความรู้เกี่ยวกับหลักการ	-๐.๔๔๐
การศึกษา	อนามัยแม่และเด็ก	๐.๐๕๐๘

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลการวิจัยตามตารางที่ ๔ พบว่า อายุและการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับ
ระดับความรู้เกี่ยวกับหลักการอนามัยแม่และเด็ก แสดงว่า เกษตรกรที่มีอายุ และการ
ศึกษาต่างกัน จะไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องของระดับความรู้เกี่ยวกับหลักการอนามัย
แม่และเด็ก

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ การศึกษา กับระดับเจตคติต่อการคุมกำเนิด

ตารางที่ ๕ แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างอายุ การศึกษา กับระดับเจตคติ
ต่อการคุมกำเนิด

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน
ตัวแปรที่ ๑	ตัวแปรที่ ๒	
อายุ	ระดับเจตคติต่อการคุมกำเนิด	-๐.๓๔๘๗ *
การศึกษา		๐.๑๔๗๓ *

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลการวิจัยตามตารางที่ ๕ พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับเจตคติ
ต่อการคุมกำเนิด ไปในทิศทางตรงข้ามกัน ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -๐.๓๔๘๗
แสดงว่า เกษตรกรที่มีอายุมาก จะมีเจตคติต่อการคุมกำเนิดต่ำ การศึกษา พบว่า มีความ
สัมพันธ์เช่นเดียวกัน คือ เกษตรกรที่มีการศึกษาสูง จะมีเจตคติต่อการคุมกำเนิดสูงด้วย

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ง. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ การศึกษา กับระดับความคิดเห็นที่มีต่อเจ้าหน้าที่ทางราชการ

ตารางที่ ๖ แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างอายุ การศึกษา กับระดับความคิดเห็นที่มีต่อเจ้าหน้าที่ทางราชการ

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
ตัวแปรที่ ๑	ตัวแปรที่ ๒	
อายุ	ระดับความคิดเห็นที่มีต่อเจ้าหน้าที่ทางราชการ	๐.๑๒๐๖ *
การศึกษา	เจ้าหน้าที่ทางราชการ	๐.๐๒๕๕

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลการวิจัยตามตารางที่ ๖ พบว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับระดับความคิดเห็นที่มีต่อเจ้าหน้าที่ทางราชการไปในทิศทางเดียวกัน ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -๐.๑๒๐๖ แสดงว่า เกษตรกรที่มีอายุสูง จะมีความคิดเห็นที่จะเชื่อคำแนะนำของเจ้าหน้าที่สูง ส่วนการศึกษา พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความคิดเห็นที่มีต่อเจ้าหน้าที่ทางราชการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จ. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ การศึกษา กับระดับความสัมพันธ์ทางสังคม

ตารางที่ ๗ แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างอายุ การศึกษา กับระดับความสัมพันธ์ทางสังคม

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
ตัวแปรที่ ๑	ตัวแปรที่ ๒	
อายุ	ระดับความสัมพันธ์ทางสังคม	๐.๐๒๔๗
การศึกษา	สังคม	๐.๑๕๔๖ *

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลการวิจัยตามตารางที่ ๗ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับระดับความสัมพันธ์ทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบว่า การศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับความสัมพันธ์ทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๑๕๔๖ แสดงว่า เกษตรกรที่มีการศึกษาสูง จะมีระดับความสัมพันธ์ทางสังคมสูง

สรุปผลการวิจัย จากตามตารางที่ ๑-ตารางที่ ๗ ได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอายุ การศึกษา แต่ละตัวแปรกับการเปิดรับสาร ความทันสมัย การปฏิบัติตนทางสุขภาพอนามัยและทัศนคติต่อบุคลากร,สังคมมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

- เกษตรกรที่มีอายุสูง จะมีการเปิดรับสารต่ำ และมีความทันสมัยต่ำ
- เกษตรกรที่มีการศึกษาสูง จะมีการเปิดรับสารสูง และมีความทันสมัยสูง
- เกษตรกรที่มีอายุสูง จะมีเจตคติต่อการคุมกำเนิดต่ำ และมีระดับความคิดเห็นที่จะเชื่อคำแนะนำของเจ้าหน้าที่สูง
- เกษตรกรที่มีการศึกษาสูง จะมีเจตคติต่อการคุมกำเนิดสูงและมีระดับความสัมพันธ์ทางสังคมสูง

สมมติฐานที่ ๔ ความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการเปิดรับสาร กับความทันสมัย

ตารางที่ ๘ แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการ เปิดรับสื่อมวลชนกับความ
ทันสมัย

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน
ตัวแปรที่ ๑	ตัวแปรที่ ๒	
การ เปิดรับวิทยุ	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	๐.๑๘๖๕ *
	การปลีกตัวออกจากสังคม	๐.๑๖๒๕ *
	การเข้าใจบทบาทของผู้อื่น	๐.๑๑๙๑ *
	ความทันสมัย	๐.๒๐๔๙ *
การ เปิดรับหนังสือพิมพ์	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	๐.๒๘๑๗ *
	การปลีกตัวออกจากสังคม	๐.๓๓๒๔ *
	การเข้าใจบทบาทของผู้อื่น	๐.๑๘๔๗ *
	ความทันสมัย	๐.๓๖๒๒ *

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลการวิจัยตามตารางที่ ๘ พบว่า การเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับความ
ทันสมัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ การเปิดรับวิทยุและหนังสือพิมพ์
มีความสัมพันธ์กับความทันสมัยไปในทิศทางเดียวกัน ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ
๐.๒๐๔๙ และ ๐.๓๖๒๒ ตามลำดับ แสดงว่า เกษตรกรที่มีการเปิดรับวิทยุ และหนังสือพิมพ์
สูง จะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เกษตรกรที่มีการเปิดรับวิทยุและหนังสือพิมพ์สูง จะมีการ
ปลีกตัวออกจากสังคมต่ำ เกษตรกรที่มีการ เปิดรับวิทยุและหนังสือพิมพ์สูง จะมีการ เข้าใจ
บทบาทของผู้อื่นสูง

ตารางที่ ๔ แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล
กับความทันสมัย

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน
ตัวแปรที่ ๑	ตัวแปรที่ ๒	
การติดต่อสื่อสาร ระหว่างบุคคล	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	๐.๑๑๒๘ *
	การปลีกตัวออกจากสังคม	๐.๐๖๘๔
	การเข้าใจบทบาทผู้อื่น	๐.๒๔๗๘ *
	ความทันสมัย	๐.๑๔๔๖ *

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลการวิจัยตามตารางที่ ๔ พบว่า การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลกับความ
ทันสมัยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำ แม้จะมีนัยสำคัญทาง
สถิติ โดยปัจจัยแต่ละตัวของความทันสมัยมีความสัมพันธ์กับการติดต่อสื่อสารระหว่าง
บุคคลไปในทิศทางเดียวกัน เว้นแต่ปัจจัยความทันสมัยในเรื่องของการปลีกตัวออกจาก
สังคม ไม่มีความสัมพันธ์กับการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๐ แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการติดต่อกับสังคมภายนอกกับ
ความทันสมัย

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน
ตัวแปรที่ ๑	ตัวแปรที่ ๒	
การเดินทางออกนอก หมู่บ้าน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	๐.๒๑๙๓ *
	การปลีกตัวออกจากสังคม	๐.๑๖๓๔ *
	การเข้าใจบทบาทผู้อื่น	๐.๑๗๘๕ *
	ความทันสมัย	๐.๒๓๓๒ *
การพบปะพูดคุย กับคนต่างถิ่น	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	๐.๓๔๐๐ *
	การปลีกตัวออกจากสังคม	๐.๒๕๘๑ *
	การเข้าใจบทบาทผู้อื่น	๐.๒๘๙๔ *
	ความทันสมัย	๐.๓๖๖๕ *
การพบปะพูดคุย กับเพื่อนบ้าน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	๐.๑๙๐๙ *
	การปลีกตัวออกจากสังคม	๐.๒๕๕๙ *
	การเข้าใจบทบาทผู้อื่น	๐.๒๙๒๘ *
	ความทันสมัย	๐.๒๙๑๕ *

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลการวิจัยตามตารางที่ ๑๐ พบว่า การติดต่อกับสังคมภายนอกแต่ละตัวแปร
กับความทันสมัยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไปในทิศทางเดียวกัน การพบปะ
พูดคุยกับคนต่างถิ่นมีความสัมพันธ์กับความทันสมัยสูงสุด คือ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
เท่ากับ .๐๓๘๖๕ รองลงมาได้แก่ การพบปะพูดคุยกับเพื่อนบ้านและการเดินทางออกนอก
หมู่บ้านสัมพันธ์กับความทันสมัย ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๒๙๑๕ และ ๐.๒๓๓๒
ตามลำดับ

สมมติฐานที่ ๕ ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม การเปิดรับสารกับการปฏิบัติตน
ทางสุขภาพอนามัย และทัศนคติต่อบุคคลากรสังคม

ตารางที่ ๑๑ แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างพฤติกรรม การเปิดรับสารกับ
ระดับความรู้หลักการสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์ แบบ เพียร์สัน
ตัวแปรที่ ๑	ตัวแปรที่ ๒	
การเปิดรับวิทยุ	ระดับการสาธารณสุข และสุขภาพอนามัย	๐.๐๗๒๒
การเปิดรับหนังสือพิมพ์		๐.๑๒๔๑ *
การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ บ้านเมือง		๐.๑๒๑๓ *
การเดินทางออกนอกหมู่บ้าน		๐.๐๓๔๓
การพบปะพูดคุยกับคนต่างถิ่น		-๐.๐๐๑๗
การพบปะพูดคุยกับเพื่อนบ้าน	๐.๐๒๐๘	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕

ผลการวิจัยตามตารางที่ ๑๑ พบว่า การเปิดรับหนังสือพิมพ์ และการติดต่อกับเจ้าหน้าที่บ้าน เมือง มีความสัมพันธ์กับระดับการสาธารณสุข และสุขภาพอนามัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติไปในทิศทางเดียวกัน ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๑๒๔๑ และ ๐.๑๒๑๓ ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๒ แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสารกับ ระดับความรู้เกี่ยวกับหลักการอนามัยแม่และเด็ก

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
ตัวแปรที่ ๑	ตัวแปรที่ ๒	
การเปิดรับวิทยุ	ระดับความรู้เกี่ยวกับหลักการอนามัยแม่และเด็ก	๐.๐๖๘๐
การเปิดรับหนังสือพิมพ์		-๐.๐๕๔๓
การติดต่อกับเจ้าหน้าที่บ้านเมือง		๐.๐๗๐๓
การเดินทางออกนอกหมู่บ้าน		๐.๑๖๕๘ *
การพบปะพูดคุยกับคนต่างถิ่น		-๐.๐๐๔๓
การพบปะพูดคุยกับเพื่อนบ้าน		๐.๐๑๙๒

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลการวิจัยตามตารางที่ ๑๒ พบว่า การเดินทางออกนอกหมู่บ้าน มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับหลักการอนามัยแม่และเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติไปในทิศทางเดียวกัน ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๑๖๕๘ แสดงว่า เกษตรกรที่มีการเดินทางออกนอกหมู่บ้านสูง ระดับความรู้เกี่ยวกับหลักการอนามัยแม่และเด็กจะสูงด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓ แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสารกับ
ระดับเจตคติต่อการคุมกำเนิด

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน
ตัวแปรที่ ๑	ตัวแปรที่ ๒	
การเปิดรับวิทยุ	ระดับเจตคติต่อการ คุมกำเนิด	๐.๑๒๕๑ *
การเปิดรับหนังสือพิมพ์		-๐.๐๐๕๐
การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ บ้านเมือง		๐.๐๓๖๒ *
การเดินทางออกนอกหมู่บ้าน		๐.๑๐๓๒
การพบปะพูดคุยกับคนต่างถิ่น		๐.๑๐๔๕๒ *
การพบปะพูดคุยกับเพื่อนบ้าน		๐.๑๕๑๖

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลการวิจัยตามตารางที่ ๑๓ พบว่า การเปิดรับวิทยุ การเดินทางออกนอกหมู่บ้าน การพบปะพูดคุยกับเพื่อนบ้าน แต่ละตัวแปรมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับเจตคติต่อการคุมกำเนิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่การพบปะพูดคุยกับเพื่อนบ้านมีความสัมพันธ์กับระดับเจตคติในการคุมกำเนิดสูงสุด ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ ๐.๑๕๑๖

ตารางที่ ๑๔ แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสารกับ
ระดับความคิดเห็นที่มีต่อเจ้าหน้าที่บ้านเมือง

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน
ตัวแปรที่ ๑	ตัวแปรที่ ๒	
การเปิดรับวิทยุ	ระดับความคิดเห็นที่มี ต่อเจ้าหน้าที่บ้านเมือง	-๐.๐๖๑๔
การเปิดรับหนังสือพิมพ์		๐.๐๐๘๑
การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ บ้านเมือง		๐.๐๒๔๖
การเดินทางออกนอกหมู่บ้าน		๐.๐๕๔๔
การพบปะพูดคุยกับคนต่างถิ่น		๐.๑๓๘๖ *
การพบปะพูดคุยกับเพื่อนบ้าน	๐.๐๘๐๐	

*ที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕

ผลการวิจัยตามตารางที่ ๑๔ พบว่า การพบปะพูดคุยกับคนต่างถิ่นมีความสัมพันธ์กับระดับความคิดเห็นที่มีต่อเจ้าหน้าที่บ้านเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๑๓๘๖ แสดงว่า เกษตรกรที่มีการพบปะพูดคุยกับคนต่างถิ่นสูงจะมีความคิดเห็นที่จะเชื่อคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ต่ำ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบ เพียร์สัน ระหว่างพฤติกรรมการ เปิดรับสาร กับความ
สัมพันธ์ทางสังคม

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์ แบบ เพียร์สัน
ตัวแปรที่ ๑	ตัวแปรที่ ๒	
การ เปิดรับวิทยุ	ระดับความสัมพันธ์ทางสังคม	๐.๐๖๐๓
การ เปิดรับหนังสือพิมพ์		๐.๑๑๗๐*
การ ติดต่อกับ เจ้าหน้าที่ บ้าน เมือง		๐.๓๖๐๐ *
การ เดินทางออกนอกหมู่บ้าน		๐.๑๗๘๒ *
การ พบปะพูดคุยกับคนต่างถิ่น		๐.๑๑๔๐ *
การ พบปะพูดคุยกับ เพื่อนบ้าน		๐.๐๘๗๗

*ที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕

ผลการวิจัยตามตารางที่ ๑๔ พบว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่บ้านเมืองมี
ความสัมพันธ์กับระดับความสัมพันธ์ทางสังคมสูงสุด ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ
๐.๓๖๐๐ รองลงมา ได้แก่ การเดินทางออกนอกหมู่บ้าน การเปิดรับหนังสือพิมพ์ การ
พบปะพูดคุยกับคนต่างถิ่น แต่ละตัวแปรมีความสัมพันธ์กับระดับความสัมพันธ์ทางสังคม
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๑๗๘๒, ๐.๑๑๗๐ และ
๐.๑๑๔๐ ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย จากตารางที่ ๔-ตารางที่ ๑๔ ได้ว่า พฤติกรรมการเปิดรับ
สาร ซึ่งหมายถึงการเปิดรับสื่อมวลชน การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล การติดต่อกับสังคม
ภายนอก แต่ละตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความทันสมัย และ
ปัจจัยการเปิดรับสารแต่ละปัจจัยมีความสัมพันธ์กับความรู้หลักการปฏิบัติตนทางสุขภาพ
อนามัยและทัศนคติต่อบุคลากรสังคม เช่นกัน

สมมติฐานที่ ๖ ความสัมพันธ์ระหว่างความทันสมัย กับความรู้หลักการปฏิบัติ
 ดนทางสุขภาพอนามัย และทัศนคติต่อบุคลากรสังคม

ก. ความสัมพันธ์ระหว่างความทันสมัยกับระดับความรู้หลักการสาธารณสุข
 และสุขภาพอนามัย แสดงไว้ในตารางที่ ๑๖

ตารางที่ ๑๖ แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างความทันสมัยกับระดับการ
 สาธารณสุขและสุขภาพอนามัย

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าความสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน
ตัวแปรที่ ๑	ตัวแปรที่ ๒	
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ความรู้หลักการสาธารณสุข และสุขภาพอนามัย	๐.๑๑๒๔
การปลื้มใจออกจากสังคม		๐.๑๒๒๑
การเข้าใจบทบาทผู้อื่น		๐.๑๗๐๖
ความทันสมัย		๐.๑๓๑๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลการวิจัยตามตารางที่ ๑๖ พบว่า ปัจจัยความทันสมัยแต่ละตัว ไม่มี
 ความสัมพันธ์กับระดับความรู้หลักการสาธารณสุข และสุขภาพอนามัยอย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติ แสดงว่า เกษตรกรไม่ว่าจะมีความทันสมัยสูงหรือต่ำ ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่อง
 ของการสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย

ข. ความสัมพันธ์ระหว่างความทันสมัยกับระดับความรู้เกี่ยวกับหลักการ
อนามัยแม่และเด็ก

ตารางที่ ๑๗ แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบ เพียร์สัน ระหว่างความทันสมัยกับระดับความรู้เกี่ยวกับ
หลักการอนามัยแม่และเด็ก

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์ แบบ เพียร์สัน
ตัวแปรที่ ๑	ตัวแปรที่ ๒	
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ระดับความรู้เกี่ยวกับ หลักการอนามัยแม่และเด็ก	๐.๑๔๓๗*
การปลื้มใจออกจากสังคม		๐.๐๘๕๖
การเข้าใจบทบาทผู้อื่น		๐.๐๒๘๗
ความทันสมัย		๐.๑๒๔๔*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

สรุปผลการวิจัยตามตารางที่ ๑๗ ได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์
กับระดับความรู้เกี่ยวกับหลักการอนามัยแม่และเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติไปในทิศทาง
เดียวกัน กล่าวคือ ความทันสมัยมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับหลักการอนามัยแม่และ
เด็กไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า เกษตรกรที่มีความทันสมัยสูง จะมีความรู้เกี่ยวกับ
หลักการอนามัยแม่และเด็กสูงตามไปด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค. ความสัมพันธ์ระหว่างความทันสมัยกับระดับเจตคติต่อการคุมกำเนิด

ตารางที่ ๑๘ แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างความทันสมัยกับเจตคติต่อ
ต่อการคุมกำเนิด

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน
ตัวแปรที่ ๑	ตัวแปรที่ ๒	
แรงจูงใจไม่สมฤทธิ์		๐.๒๓๕๔ *
การปลีกตัวออกจากสังคม	ระดับเจตคติต่อ	๐.๑๘๒๐ *
การเข้าใจบทบาทผู้อื่น	การคุมกำเนิด	๐.๐๓๒๐
ความทันสมัย		๐.๒๓๗๗ *

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลการวิจัยตามตารางที่ ๑๘ พบว่า แรงจูงใจไม่สมฤทธิ์ การปลีกตัวออกจากสังคม แต่ละตัวแปรกับระดับเจตคติต่อการคุมกำเนิด มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ ๐.๒๓๕๔ และ ๐.๑๘๒๐ ตามลำดับ แสดงว่า เกษตรกรที่มีความทันสมัยสูง จะมีเจตคติต่อการคุมกำเนิดสูง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๒๓๗๗

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ง. ความสัมพันธ์ระหว่างความทันสมัยกับระดับความคิดเห็นที่มีต่อเจ้าหน้าที่
บ้านเมือง

ตารางที่ ๑๔ แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างความทันสมัยกับระดับความคิดเห็น
ที่มีต่อเจ้าหน้าที่บ้านเมือง

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์ แบบ เพียร์สัน
ตัวแปรที่ ๑	ตัวแปรที่ ๒	
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ระดับความคิดเห็นที่มีต่อ เจ้าหน้าที่บ้านเมือง	-๐.๐๔๔๒
การปลีกตัวออกจากสังคม		๐.๐๐๘๑
การเข้าใจบทบาทผู้อื่น		-๐.๐๓๒๖
ความทันสมัย		-๐.๐๒๓๔

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลการวิจัยตามตารางที่ ๑๔ พบว่า ปัจจัยความทันสมัยแต่ละตัวแปรกับระดับ
ความคิดเห็นที่มีต่อเจ้าหน้าที่บ้านเมืองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า
ความทันสมัยที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความคิดเห็นที่มีต่อเจ้าหน้าที่บ้านเมือง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จ. ความสัมพันธ์ระหว่างความทันสมัยกับระดับความสัมพันธ์ทางสังคม

ตารางที่ ๒๐ แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างความทันสมัยกับระดับความสัมพันธ์ทางสังคม

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการศึกษา		ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
ตัวแปรที่ ๑	ตัวแปรที่ ๒	
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ระดับความสัมพันธ์ทางสังคม	๐.๒๑๑๐*
การปลีกตัวออกจากสังคม	ระดับความสัมพันธ์ทางสังคม	๐.๐๘๖๑
การเข้าใจบทบาทผู้อื่น	ทางสังคม	๐.๒๔๓๓*
ความทันสมัย		๐.๒๐๔๒*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลการวิจัยตามตารางที่ ๒๐ พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเข้าใจบทบาทผู้อื่น แต่ละตัวแปรกับระดับความสัมพันธ์ทางสังคม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติไปในทิศทางเดียวกัน ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๒๑๑๐ และ ๐.๒๔๓๓ ตามลำดับ แสดงว่าผู้ที่มีระดับความทันสมัยที่แตกต่างกันจะมีความแตกต่างกันกับความสัมพันธ์ทางสังคม กล่าวคือ เกษตรที่มีความทันสมัยสูง ระดับความสัมพันธ์ทางสังคมจะสูง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ ๗ ปัจจัยประชากร ได้แก่ อายุ การศึกษา ปัจจัยการเปิดรับสาร และปัจจัยความทันสมัย สามารถอธิบายการปฏิบัติทางสุขภาพอนามัย และทัศนคติต่อบุคลากรสังคม โดยในที่นี้ตัวแปรที่จะนำเข้าสู่สมการถดถอย คือ เกณฑ์ตัวแปรอิสระต้องสัมพันธ์กับตัวแปรตาม โดยจะศึกษาจากรางความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม และเลือกเฉพาะตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญเป็นตัวแปรอิสระในสมการถดถอยในแต่ละสมการดังนี้

ก. ปัจจัยการเปิดรับสาร กับความรู้หลักการสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย

ตารางที่ ๒๑ ค่าความสำคัญของการพยากรณ์ความรู้หลักการสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย

ตัวแปรอิสระ	Multiple R	R ²	RSQ Change	Beta
การติดต่อกับเจ้าหน้าที่บ้านเมือง	๐.๒๐๖๔	๐.๐๔๒๘	๐.๐๔๒๘	๐.๒๐๐๐
การเปิดรับหนังสือพิมพ์	๐.๒๑๔๒	๐.๐๔๕๔	๐.๐๐๓๑	๐.๐๕๖๑

$$R^2 = 0.04590$$

จากการวิเคราะห์โดยใช้วิธี Multiple Regression Analysis พบว่าความแปรปรวนของตัวแปรตามที่อธิบายได้โดยค่าการติดต่อกับเจ้าหน้าที่บ้านเมือง เป็นตัวพยากรณ์ที่มีค่าร้อยละ ๔.๓ และเมื่อเพิ่มการเปิดรับหนังสือเข้าไป ความสัมพันธ์เพิ่มขึ้นไม่ถึงร้อยละ ๑ จึงอาจกล่าวได้ว่า ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการอธิบายตัวแปรความรู้การสาธารณสุขและสุขภาพอนามัยได้มากที่สุด คือ ตัวแปรการติดต่อกับเจ้าหน้าที่บ้านเมือง โดยสามารถพยากรณ์ได้เพียงร้อยละ ๔.๓

ข. ปัจจัยการ เปิดรับสารกับปัจจัยความทันสมัย

ตารางที่ ๒๒ ค่าความสำคัญของการพยากรณ์ ความรู้เกี่ยวกับหลักการอนามัยแม่และเด็ก

ตัวแปรอิสระ	Multiple R	R ²	RSQ Change	Beta
การเดินทางออกนอกหมู่บ้าน	๐.๑๗๖๕	๐.๐๓๑๑	๐.๐๓๑๑	๐.๑๕๒๗
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	๐.๒๑๒๕	๐.๐๔๕๑๒	๐.๐๑๔๐	๐.๑๖๗๗
ความทันสมัย	๐.๒๑๔๒	๐.๐๔๕๔	๐.๐๐๐๗	-๐.๐๕๓๔

$$R^2 = 0.0459$$

จากการทดสอบวิเคราะห์โดยใช้วิธี Multiple Regression Analysis พบว่า การเดินทางออกนอกหมู่บ้าน ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระได้ค่า $R^2 = ๐.๐๓๑๑$ แสดงว่า การเดินทางออกนอกหมู่บ้านสามารถพยากรณ์ความผันแปรตามของความรู้เกี่ยวกับหลักการอนามัยแม่และเด็กได้ร้อยละ ๓.๑ และ เมื่อเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เข้าไปอธิบายความผันแปรตามของความรู้เกี่ยวกับหลักการอนามัยแม่และเด็กได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๔ เป็นร้อยละ ๔.๕ และเพิ่มขึ้นไม่ถึงร้อยละ ๑ เป็นร้อยละ ๔.๖ เมื่อเพิ่มตัวแปรความทันสมัยเข้าไปสรุปได้ว่าตัวแปรอิสระ เรื่องการเดินทางออกนอกหมู่บ้านคือ ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการอธิบายเรื่องความรู้เกี่ยวกับหลักการอนามัยแม่และเด็กได้มากที่สุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก. ปัจจัยด้านประชากร ได้แก่ การศึกษา ปัจจัยการเปิดรับสารกับปัจจัย

ความทันสมัย

ตารางที่ ๒๓ ค่าความสำคัญของการพยากรณ์เรื่องเจตคติต่อการคุมกำเนิด

ตัวแปรอิสระ	Multiple R	R ²	RSQ Change	Beta
ความทันสมัย	๐.๒๑๒๒	๐.๐๔๕๐	๐.๐๔๕๐	-๐.๕๐๖๗
การเปิดรับวิทยุ	๐.๒๓๔๕	๐.๐๕๕๐	๐.๐๐๑๐	๐.๑๐๐๔
การเดินทางออกนอกหมู่บ้าน	๐.๒๕๔๑	๐.๐๖๕๖	๐.๐๐๕๕	๐.๐๗๕๔
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	๐.๒๕๘๗	๐.๐๖๖๗	๐.๐๐๒๔	๐.๔๑๔๔
การปลีกตัวออกจากสังคม	๐.๒๗๓๔	๐.๐๗๔๗	๐.๐๐๗๘	๐.๓๓๘๐
การพบปะพูดคุยกับเพื่อนบ้าน	๐.๒๗๗๑	๐.๐๗๖๘	๐.๐๐๒๐	๐.๐๕๔๗
การศึกษา	๐.๒๘๐๘	๐.๐๗๘๘	๐.๐๐๒๑	๐.๐๕๒๗

$$R^2 = 0.0788$$

จากการทดสอบวิเคราะห์โดยใช้ Multiple Regression พบว่า ความทันสมัย ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระ ได้ค่า $R^2 = ๐.๐๔๕๐$ แสดงว่าความทันสมัย สามารถพยากรณ์ความผันแปรตามของเจตคติต่อการคุมกำเนิดได้ร้อยละ ๔.๕ และพบว่า การเปิดรับวิทยุ การเดินทางออกนอกหมู่บ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การปลีกตัวออกจากสังคม การพบปะพูดคุยกับเพื่อนบ้าน การศึกษา เป็นปัจจัยที่อธิบายเจตคติต่อการคุมกำเนิดได้ในอันดับรองลงมา ซึ่งถ้าพิจารณารวมทั้ง ๗ ปัจจัยแล้วจะเห็นได้ว่า สามารถอธิบายเจตคติต่อการคุมกำเนิดได้ ๗.๘% จึงอาจกล่าวได้ว่า ตัวแปรอิสระเรื่องความทันสมัย คือตัวแปรอิสระที่ใช้ในการอธิบายตัวแปร เรื่องเจตคติต่อการคุมกำเนิดได้มากที่สุด

ง. อายุกับปัจจัยการเปิดรับสาร

ตารางที่ ๒๔ ค่าความสำคัญของการพยากรณ์เรื่องความคิดเห็นที่มีต่อเจ้าหน้าที่บ้านเมือง

ตัวแปรอิสระ	Multiple R	R ²	RSQ Change	Beta
การพบปะพูดคุยกับคนต่างถิ่น	๐.๑๒๕๒	๐.๐๑๕๗	๐.๐๑๕๗	๐.๑๒๐๐
อายุ	๐.๑๔๘๕	๐.๐๒๒๑	๐.๐๐๖๔	-๐.๐๘๐๐

$$R^2 = 0.0221$$

จากการทดสอบวิเคราะห์โดยใช้ Multiple Regression พบว่า ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการอธิบายเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อเจ้าหน้าที่บ้านเมือง คือ ตัวแปรเรื่องการพบปะพูดคุยกับคนต่างถิ่น ได้ร้อยละ ๑.๕ และเพิ่มขึ้นไม่ถึงร้อยละ ๑ เป็นร้อยละ ๒.๒ เมื่อเพิ่มตัวแปรอายุเข้าไป แม้ว่าค่าพยากรณ์เรื่องความคิดเห็นที่มีต่อเจ้าหน้าที่บ้านเมืองจะต่ำ แต่ก็ยังสามารถพออธิบายในเรื่องดังกล่าวได้ ๒.๒% เมื่อรวมปัจจัยทั้ง ๒ เข้าไป โดยที่ตัวแปรอิสระเรื่องการพบปะพูดคุยกับคนต่างถิ่นสามารถอธิบายได้มากที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จ. การศึกษา ปัจจัยการเปิดรับสารกับปัจจัยความทันสมัย

ตารางที่ ๒๕ ค่าความสำคัญของการพยากรณ์เรื่องความสัมพันธ์ทางสังคม

ตัวแปรอิสระ	Multiple R ²		RSQ Change	Beta
	R			
การติดต่อกับเจ้าหน้าที่บ้านเมือง	๐.๓๑๖๖	๐.๑๐๐๓	๐.๑๐๐๓	๐.๒๓๒๗
การเข้าใจบทบาทของผู้อื่น	๐.๓๗๑๔	๐.๑๓๘๐	๐.๐๓๗๗	๐.๑๙๓๘
การเดินทางออกนอกหมู่บ้าน	๐.๓๘๘๓	๐.๑๕๐๘	๐.๐๑๒๘	๐.๑๐๘๔
การเปิดรับหนังสือพิมพ์	๐.๓๙๓๖	๐.๑๕๔๙	๐.๐๐๔๑	๐.๐๗๗๐
ความทันสมัย	๐.๓๙๔๔	๐.๑๕๕๖	๐.๐๐๐๗	-๐.๑๔๘๒
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	๐.๓๙๙๒	๐.๑๕๙๓	๐.๐๐๓๘	๐.๑๒๖๖
การศึกษา	๐.๓๙๙๓	๐.๑๕๙๕	๐.๐๐๐๑	๐.๐๑๑๓

$$R^2 = 0.1595$$

ในการทดสอบวิเคราะห์โดยใช้ Multiple Regression พบว่าความแปรปรวนของตัวแปรตามที่อธิบายได้โดยค่าการติดต่อกับเจ้าหน้าที่บ้านเมือง เป็นตัวพยากรณ์นั้นมีค่าร้อยละ ๑๐.๐ และพบว่า การเข้าใจบทบาทผู้อื่น การเดินทางออกนอกหมู่บ้าน การเปิดรับหนังสือพิมพ์ ความทันสมัย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การศึกษา เป็นปัจจัยที่อธิบายความสัมพันธ์ทางสังคมได้ในอันดับรองลงมา ซึ่งถ้าพิจารณา รวม ๗ ปัจจัย จะเห็นได้ว่า สามารถอธิบายความสัมพันธ์ทางสังคมได้ ๑๕.๙% จึงอาจกล่าวได้ว่า ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการอธิบายตัวแปรเรื่องความสัมพันธ์ทางสังคมได้มากที่สุด ได้แก่ การติดต่อกับเจ้าหน้าที่บ้านเมือง